

OPŠTINSKI SUD U MITROVICI

P Br. 61/09

19. januar 2010.

U IME NARODA

OPŠTINSKI SUD U MITROVICI, EULEX-ova Krivična sutkinja Hajnalka Veronika Karpati kao sudija na pretresu, uz učešće Tare Khan EULEX-ove pravne službenice kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv;

Lendrita Rizvanollija, optuženog po optužnom predlogu PP. Br. 40/09 koji je datiran i podnesen Sekretarijatu Opštinskog suda u Mitrovici dana 18. avgusta 2009., za krivično delo **Lagana telesna povreda**, u suprotnosti sa članom 153 stavak (1) tačka 1 koji se čita sa stavkom (2) Krivičnog Zakona Kosova (KZK).

Nakon održanog javnog glavnog pretresa 13., 14. i 19. januara 2010, svaki put u prisustvu optuženog Lendrita Rizvanollija i njegovog advokata odbrane Zeqira Maxhunija, EULEX-ove javne tužiteljice Neete Amin, oštećene stranke **NB** (osim na pretresu 19. januara 2010.) pravnog zastupnika oštećene stranke Vasić Dejana, dana 19. januara 2010. shodno članu 473, stavak (2) PZKPK, izrečena je javno i u prisustvu optuženog, njegovog advokata odbrane, EULEX-ove javne tužiteljice i pravnog zastupnika oštećene stranke sledeća

PRESUDA

Optuženi **Lendrit RIZVANOLLI**, sa nadimkom Đorđe, sin Xhevata Rizvanollija i Xhylyfyije Bajrami, rođen 20. novembra 1987., u Đakovici, Kosovo, po nacionalnosti Albanac, zadnje prebivalište ulica Syleyman Vokshi 1 u Đakovici, neoženjen, živi sa roditeljima, pohađa srednju školu, član Snaga Sigurnosti Kosova, sa platom € 200 mesečno, nije ranije kažnjavan, se proglašava da

NJE KRIV

- **jer** su dana 30. decembra 2008. u 15:30, kad je optuženi Lendrit Rizvanolli, skupa sa svojim drugom **BU** prešao glavni most na reci Ibar u Mitrovici i krenuo prema Severu, na prvoj raskrsnici iza mosta, kod semafora u ulici Kralja Petra u Severnoj Mitrovici, bili opkoljeni i napadnuti od grupe od desetak mlađih ljudi koji su tukli optuženog i njegovog druga pesnicama i šutali ih nogama. Kako bi izbegao ozbiljnije

povrede i kako bi se oslobodio grupe napadača, optuženi je potegao nož iz unutrašnjeg džepa svoje jakne i zamahnuo njime, čime je izazvao povredu lagane prirode, 11 cm dugu ranu na levoj strani kuka **NB** i koji je stajao u grupi napadača.

U tom trenutku, članovi grupe su prestali da ih udaraju, odmakli se malo i na taj način su optuženi i negov drug mogli da pobegnu prema mostu i nazad u Južnu Mitrovicu. Optuženi je delovao iz nužne samoodbrane.

RADI TOGA, se optuženi Lendrit Rizvanolli

Oslobađa

optužbi za počinjeno krivično delo nanošenja **Lagane telesne povrede** shodno članu 153 stavak (1) tačka 1 i članu (2) Privremenog krivičnog zakona Kosova, shodno članu 390 tačka 1) PZKPK i članu 8 stavak (1) KZK.

Svi predmeti koji su konfiskovani od optuženog Lendrita Rizvanollija, kako su navedeni u potvrdi o konfiskaciji od datuma 31/12/2008, će biti vraćeni optuženom shodno članu 117 stavak (3) of the PZKPK.

Svi predmeti konfiskovani od **BU** kako su navedeni u potvrdi o konfiskaciji od datuma 31/12/2008, će biti vraćeni **BU** shodno članu 117 stavak (3) PZKPK.

Shodno članu 103 stavak (1) PZKPK troškovi krivičnog postupka shodno članu 99 stavak (2) postavak 1 do 5 PZKPK, nužni izdaci okrivljenog i nadoknada i nužni izdaci advokata odbrane, kao i troškovi sudskog tumačenja i prevođenja će biti plaćeni iz budžetskih izvora.

Imovinsko-pravni zahtev oštećene stranke **NB** se upućuje na građanski parnični postupak, shodno članu 112 stavak (3) PZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. Istorijat postupka

EULEX-ova tužiteljica Neeta Amin je podnela optužni predlog Opštinskom sudu u Mitrovici 20 avgusta 2009. Glavno suđenje je održano u Opštinskom sudu u Mitrovici 20. avgusta 2009. Glavno suđenje je održano 13., 14 i 19. januara 2010. Završne govore su dali EULEX-ova javna tužiteljica Neeta Amin, pravni zastupnik oštećene stranke Dejan Vasić i advokat odbrane Zeqir Maxhuni dana 19 januara 2010. Presuda je izrečena samo usmeno tog istog dana.

B. Nadležnost suda

Po članu 21 stavak (1) PZKPK, Opštinski sud je nadležan da sasluša krivične predmete koji uključuju optužbe kažnjive novčanom kaznom ili zatvorom do 5 godina. Shodno članu 27 stavak (1) PZKPK, teritorijalna jurisdikcija je mjerodavna u sudu na čijoj je teritoriji navodni zločin počinjen.

Kao što je navedeno gore, presuda **Lagana telesna povreda**, kršeći član 153 stavak (1) tačka 1 i stavak (2) PKZK dozvoljava presudu na zatvorsku kaznu do tri godine. Dalje, optužni predlog u ovom predmetu navodi da je optuženi počinio dela u Severnoj Mitrovici.

Radi toga, Opštinski sud u Mitrovici je nadležno sudsko telo za vođenje ovog krivičnog postupaka.

Dana 14. oktobra 2009., Predsednica Veća EULEX-ovih sudija je iskoristila svoje diskreciono pravo da imenuje EULEX-ove sudije na predmete koji spadaju pod dodatnu nadležnost EULEX-ovih sudija shodno članu 3.5 „Zakona o nadležnosti, izboru i dodeli predmeta EULEX-ovih sudija i tužilaca na Kosovu.” i imenovala za ovaj predmet EULEX-ove sudije u Okružnom sudu u Mitrovici. Predmet je dodeljen EULEX-ovoj sutkinji Veroniki Karpati kao predsedavajućem sudiji.

C. Sažetak iznesenih dokaza

Tokom glavnog suđenja, sledeći svedoci su bili saslušani:

- (1) NB – Oštećena stranka, 13. januar 2010.
- (2) BM – Svedok, 13. januar 2010.
- (3) Selim Binaku – Policajac, 13. januar 2010.
- (4) BU – Svedok, 14. januar 2010.

Tokom glavnog suđenja sledeći su dokumenti prihvaćeni u dokaze:

- (5) Izveštaj oficira KP, datiran 10. avgusta 2009.
- (6) Original crtež koji je nacrtao BU, dana 14. januara 2010.
- (7) Potvrda o uplati na Univerzitetu u Prištini, datirana 30. decembra 2009.

Dana 14. januara 2010., sledeći dokumenti su pročitani za zapisnik:

- (8) Potvrda KP o predmetima konfiskovanim od optuženog, dana 31. decembra 2008.
- (9) Potvrda KP o predmetima konfiskovanim od BU, dana 31. decembra 2008.
- (10) Pet fotografija noža konfiskovanog od optuženog.
- (11) Memorandum KP Severnoj Policijskoj stanici od istražitelja Ekrema Ahmetija, datiran 28. januara 2009.

- (12) Izveštaj Regionalnog istražnog odeljenja, istražitelja Ekrema Ahmetija, datiran 13. januara 2009.
- (13) Izveštaj Regionalnog istražnog odeljenja, istražitelja Ekrema Ahmetija, datiran 16. januara 2009.
- (14) Memorandum KP Severnoj Policijskoj stanici od narednika Arbenta Plane i istražitelja Ekrema Ahmetija, datiran 28. januara 2009.
- (15) Dva izveštaja Regionalnog istražnog odeljenja, istražitelja Ekrema Ahmetija, oba datirana 31. decembra 2008.
- (16) Izveštaj policajca KP Nebojše Milića, datiran 30. decembra 2008. u 20:00 časova.
- (17) Izveštaj policajca KP Mirka Jovanovića, datiran 30. decembra 2008. u 18:25 časova.
- (18) Izveštaj policajca KP Shemsi Istrefi, datiran 30. decembra 2008. u 16:15 časova.
- (19) Izveštaj policajca KP Nebojše Milića, datiran 30. decembra 2008. u 21:00 časova.
- (20) Zahtev za laboratorijsku analizu noža konfiskovanog od optuženog.
- (21) Formular lanca čuvanja konfiskovanog noža.
- (22) Zahtev za ispitivanje dokaza u Kriminalističkom laboratoriju KPS, datiran 9. januara 2009. u vezi s pitanjem da li je bilo ljudske krvi na konfiskovanom nožu.
- (23) Sudska naredba za DNK analizu na konfiskovanom nožu.
- (24) Naredba tužilaštva za DNK analizu krvi NB , datirana 27. oktobra 2009.
- (25) Rezultati DNK analize konfiskovanog noža, datirani 10. novembra 2009.
- (26) Medicinski izveštaj BU , datiran 30. decembra 2008.
- (27) Medicinski izveštaj optuženog, datiran 30. decembra 2008.

U toku sednice glavnog suđenja dana 14. januara 2010. optuženi je dao izjavu i odgovarao na pitanja.

D. Evaluacija iznesenih dokaza

1. Činjenični nalazi

Nakon izvođenja dokaza u toku glavnog suđenja, Sud smatra da su sledeće činjenice dokazane:

U jutro 30. decembra 2009, optuženi je kupio nož u Prištini. Nakon toga, oko 11:00 časova, sreo se sa svojim drugom BU . Oni su obavili neke poslove skupa i otišli da jedu. Dok su jeli, optuženi se složio da se pridruži BU da idu u Južnu Mitrovicu kako bi se lično sreo sa ženskom osobom sa kojom je BU razgovarao preko interneta. Oni su seli na minibus iz Prištine za Južnu Mitrovicu. Dok je bio na minibusu, u 14:00 časova, BU je poslao SMS poruku ženskoj osobi da je obavesti da dolazi u Južnu Mitrovicu sa drugom. On je takođe pokušao da je nazove svojim mobilnim telefonom.

Nije bilo odgovora od ženske osobe do trenutka dok se BU iskrcao iz minibusa za Južnu Mitrovicu. BU je pokušao da je zove sa mobilnog telefona od optuženog. Oni su otišli do pošte u Južnoj Mitrovici kako bi pokušali da je ponovo nazovu. Pošto je BU nije mogao dobiti, oni su otišli u kafić pored pošte, gde su proveli otprilike jedan sat razgovarajući. Otišli su u šetnju i videli glavni most, koji je bio u blizini kafića.

Optuženi i BU su videli da je tu bilo dosta ljudi koji su hodali po mostu, da su tu bili policajci i vojnici KFOR koji su stacionirani na mostu. Pošto im se situacija činila dobrom, odlučili su da pređu preko mosta da vide Severnu Mitrovicu.

Prešli su most, i ušli oko 100 metara u Severnu Mitrovicu, u ulicu Kralja Petra, istovremeno razgovarajući jedan sa drugim na albanskom. U tom trenutku, neko iza njih ih je pozvao na srpskom. Okrenuli su se da vide ko ih zove, i bili su opkoljeni sa oko 10 dečaka i mladića srpske nacionalnosti. Muškarac, Srbin koji je bio ispred optuženog je pitao na srpskom, "Odakle ste?", ali optuženi i BU su samo pogledali jedna drugoga jer ni jedan nije govorio niti razumeo srpski. To lice je tada udarilo šakom optuženog u levu stranu lica, i ostali članovi grupe Srba su odmah počeli da ih udaraju i šutaju nogama. Obojica, optuženi i BU su stavili ruke gore da zaštite lica i pali su na kolena na zemlju dok su neprestano bili pod udarcima.

Tuča je trajala oko 3-4 minute dok se optuženi nije setio da ima nož kod sebe. Posegnuo je u unutrašnji džep jakne i izvukao nož, izvadio ga iz futrole i počeo da zamahuje njime kako bi odbio od sebe napadače.

Dok je zamahivao, osetio je da je nož došao u dodir sa nekim u grupi, kad je zadao ubod oštećenoj stranki NB u levu stranu donjag dela leđa. Optuženi se onda okrenuo okolo sa nožem da ga pokaže napadačima koji su bili iza njega, i onda se okrenuo nazad. Zbog toga su napadači zastali i malo se povukli.

Optuženi i BU su iskoristili ovu priliku da pobegnu od grupe. BU je počeo da beži prvi prema glavnom mostu i pozvao optuženog, koji je odmah potrčao za njim. Optuženi je počeo bežati sa nožem koji mu je još bio u desnoj ruci, koji je držao u desnom džepu trenerke. Oni su videli da ih članovi grupe gone i bacaju kamenje na njih. Kada je optuženi stigao do mosta i osetio da je na sigurnom, dok je još trčao, stavio je nož u futrolu i vratio ga u džep. Na južnoj strani mosta, oni su se predali policajcima KP koji su stacionirani tu. Policajci su pretresli optuženog i oduzeli mu nož. Oni su odvedeni u Južnu Policijsku stanicu, gde se BU onesvestio i morao da bude osveštavan. Oni su onda odvedeni u Medicinski Centar i lečeni zbog povreda.

Zbog napada, optuženi je zadobio povrede na rukama, po grudima, na stomaku. BU je pretrpio potres mozga, kao i povrede lica, vrata i ruku.

Kao rezultat uboda nožem, oštećena stranka NB je zadobio povredu u obliku reza otprilike 11 cm dugu na levoj strani zadnjice.

2. Dokaz koji potvrđuje činjenične nalaze

Činjenični nalazi opisani gore su dokazani sledećim svedočenjima i dokumentarnim dokazima.

Optuženi je svedočio da je ujutro 30. decembra 2008., prolazio kroz deo grada Peyton u Prištini gde je video da se na trafici prodaju noževi, novčanici i ostali predmeti. Kupio je nož u svrhu upotrebe za planinarenje i pecanje i zato što je bio jeftin.

Obojica, **optuženi** i svedok, BU su dali sledeće podatke koji su bili dosledni:

Optuženi i BU su se sreli u Prištini, dana 30. decembra 2008. oko 11:00 časova, nakon čega su obavili neke poslove zajedno na univerzitetu i otišli da jedu. Dok su jeli, BU je nagovorio optuženog da ide sa njim u Južnu Mitrovicu, tako da mogu sresti žensku osobu sa kojom je razgovarao preko interneta. Oni su seli na minibus, i dok su bili na busu, BU je poslao SMS poruku ženskoj osobi, informišući je da dolaze za Mitrovicu. BU je takođe pokušavao da nazove žensku osobu sa svog mobilnog i sa mobilnog telefona koji je pripadao optuženom.

Merni popis tekstovnih SMS poruka poslanih sa BU mobilnog telefona pokazuje da je poruka bila poslana 30. decembra 2008. u 14:00 časova.¹ **Merni popis** telefonskih poziva koje su napravljene sa BU mobilnog telefona i mobilnog telefona optuženog pokazuje da su dva poziva poslana ženskoj osobi sa BU telefona u 13:56 i 14:00 časova,² i dva poziva koja su napravljena sa mobilnog telefona optuženog u 14:49 i 15:00 časova.³

Kad su se optuženi i BU iskricali sa minibusa u Južnoj Mitrovici, otišli su do pošte da pokušaju ponovo da nazovu žensku osobu, međutim neki muškarac je odgovorio na telefon. Radi toga su odlučili da odu u obližnji kafe, gde su ostali otprilike jedan sat i onda otišli u šetnju. Približili su se glavnom mostu, koji je bio vrlo blizu kafića, i videli mnogo ljudi kako hodaju tamo-ovamo preko mosta. Oni su takođe videli da su tu bili policajci KP i vojnici KFOR-a koji su stacionirani na mostu. Situacija je izgledala dobro i BU je predložio da pređu most za Severnu Mitrovicu. Optuženi se u početku nećkao, ali se na kraju složio. Optuženi nikad ranije nije bio u Severnoj Mitrovici. Oni su prešli preko mosta u Severnu Mitrovicu i nastavili ići preko mosta pri čemu su razgovarali na albanskom jeziku normalnim tonom.

Video snimak glavnog mosta pokazuje optuženog i BU kako prelaze most idući na severnu stranu u 15:31 časova.⁴

¹ Tužiočev registrator str. 184 (engleski).

² Tužiočev registrator str. 193 (engleski).

³ Tužiočev registrator str. 183 (engleski).

⁴ Krivična prijava, datirana 30. decembra 2008. napisana od Ekrema Ahmetija, tužiočev registrator str. 256 (engleski).

Kad su prešli otprilike 100 metara od mosta u ulici Kralja Petra oni su čuli kako ih neko poziva od pozadi. Obojica, optuženi i BU su se okrenuli okolo, i bili su opkoljeni agresivnom grupom ljudi, koja se sastojala od otprilike deset srpskih dečaka i mladića.

Članovi grupe koji su stajali ispred optuženog su su pitali "Odakle ste?" što na srpskom znači "Odakle ste?" Pošto ni optuženi ni BU ne govore niti razumeju srpski, oni su samo pogledali jedan drugog na način koji je pokazao da nisu razumeli. Optuženi je počeo da govori "m'fal" na albanskom kad ga je Srbin koji ga je oslovio udario šakom u levu stranu lica. Ostali članovi grupe su odmah počeli da udaraju šakama i da šutaju obojicu, optuženog i BU. Isti muškarac koji je oslovio optuženog, ga je takođe udario. Obojica, optuženi i svedok BU su podigli ruke ispred lica kako bi se zaštitili i spustili su se u klečeću poziciju. Nisu mogli da pobegnu i tuča se nastavila otprilike 3-4 minute.

Sud veruje da se grupa sastojala od oko 10 ljudi i bila je mešavina od mlađih i starijih muškaraca u dvadesetim godinama. U svojoj izjavi EULEX-ovom tužiocu, **optuženi** izjavljuje da su članovi grupe bili „najmanje 25 godina stari ili stariji“ i jače građe.⁵ Tokom svedočenja, on je dodao: "Znam da su u toj grupi neki ljudi bili mlađi, ali bilo ih je puno. Nisam mogao videti ko je mlađi a ko stariji." Znam da su tu bili i mlađi ljudi."⁶ On se setio da je onaj ko ga je prvi udario šakom bio viši od njega i „ne tako mlad."⁷ **Svedok BU** procenjuje da je tu bilo oko 10 lica u grupi, neki od njih viši, neki niži, i da su svi bili stariji od 20 godina. On se ne seća nikakih učenika ili dečaka, međutim, on „nije dobro pogledao jer se sve dogodilo u jednoj sekundi“⁸ i on je bio pod dojmom zbog jakih udaraca koje je zadobio. Radi iznenadnog naglog i velikog broja udaraca šakama i nogama koje je zadobio, i činjenice da su i optuženi i BU prekrili lica rukama i da im je zato vidik bio zaklonjen, ni jedan od njih nije imao priliku da pogleda svako pojedino lice, člana grupe. Radi toga je realistično i razumljivo da nisu mogli da primete i da se sete starosti i fizičkog opisa svih lica u grupi. Čak je Mirko Jovanović, policajac izvestio da je video 5-10 lica kako trče za optuženim nazad prema glavnom mostu, i da su ta lica uglavnom bila maloljetna.⁹

Sud nadalje veruje da su posotjale dodatne osobe koje nisu bile deo „grupe napadača“ u početku ali su bile u blizini scene incidenta i da su u tom smislu bile deo celokupne grupe. To se dalje objašnjava u detaljima navedenim niže.

Tuča je trajala oko 3-4 minute, i za to vreme je optuženom i BU bilo onemogućeno da beže, nego su samo mogli da i dalje ostanu u čučućem položaju i da pokrivaju glave da se zaštite.

Video kamera mosta pokazuje dva lica za koje policija veruje da su to optuženi i BU kako prelaze most u 15:31 prema severu, i kako trče nazad preko mosta prema jugu u

⁵ Zapisnik sa saslušanja osumnjičenog, 21. jula 2009., Tužiočev registrator, str. 26 (engleski).

⁶ Zapisnik sa glavnog pretresa, 14. januar 2010., str. 22 (engleski).

⁷ Zapisnik sa glavnog pretresa, 14. januar 2010., str. 22 (engleski).

⁸ Zapisnik sa glavnog pretresa, 14. januar 2010., str. 13 (engleski).

⁹ Službeni zapisnik Mirka Jovanovića, od 30. decembra 2008., Tužiočev registrator str 246 (engleski).

15:36.¹⁰ Pošto je tučnjava počela odmah nakon njihovog ulaska u Severnu Mitrovicu, nekih 100 metara od mosta, optuženi i BU su bili napadnuti šakama i nogama najviše pet minuta koje su prošle.

Optuženi je dao detaljnu priču o tome šta se dalje dogodilo. Dok je tučnjava bila u toku, on se setio da je nož koji je kupio ranije tog jutra još uvek bio u njegovom unutrašnjem džepu njegove jakne. Levom je rukom pokrивao glavu da se zaštiti, otkopčao je jaknu desnom rukom i desnom rukom posegnuo u desni unutrašnji džep koji je bio otvoren, zato je on zgrabio nož čija je oštrica bila u futroli prema dolje. On je izvukao nož, izvadio ga iz futrole i počeo da razmahuje njime. Njegova je namera nije bila da povredi ikoga, nego da odbrani sebe., pošto je pokušavao „da povredi nekoga što manje je mogao, samo kako bi se izvukao odatle.“¹¹ Tokom tog razmahivanja, Optuženi je osetio da je nož došao u kontakt sa nekim ko je stajao pored njega, ali nije znao s kim. Ubodena osoba se odmah povukla nazad, Optuženi je video da je imao tamnu kosu, da je nosio crnu jaknu i da je stajao držeći ruke na levoj strani kuka, ali se ne može setiti lica povređene osobe. Optuženi se okrenuo okolo da pokaže ostalim ljudima iz grupe koja ga je napala od pozadi da ima nož, i onda se on okrenuo nazad. Cela grupa se povukla nazad, šireći krug oko Optuženog i BU. Optuženi je video BU kako počinje da beži u ovom trenutku odlaganja. BU ga je pozvao da “beži”, i Optuženi je počeo da beži takođe.

Svedok BU nije video taj trenutak kad je Optuženi izvukao nož i učinio te pokrete zamahujući, niti je video Optuženog kako je ubo nekoga iz grupe tim nožem. Međutim, on potvrđuje svedočenje optuženog u sledećem: Svedok BU izjavljuje da je, kad je tuča prestala, video Optuženog kako drži nož u ruci. BU i optuženi su bili 2-3 metra udaljeni u tom trenutku, i član grupe koji je bio najbliži optuženome je bio 20-30 cm udaljen. Svedok BU je video lice koje je ubodeno od Optuženog kako drži ruke na kuku, međutim ne može da ga opiše jer je bio fokusiran na to kako da pobjegne. Oni su bili još opkoljeni, ali članovi grupe su se povukli na malu distancu od BU i Optuženog radi noža, tako da su oni iskoristili tu priliku da pobjegnu i obojica su počeli da beže nazad prema mostu.

Svedočenje oštećene stranke NB i Svedoka i BM takođe potvrđuje neke aspekte tučnjave, međutim njihova svedočenja će biti razmotrena u detalje.

Optuženi je takođe dao detaljno svedočenje u vezi sa time kako su pobjegli sa scene. Kad je on počeo da beži vrlo brzo, on je još uvek imao nož u desnoj ruci a futrolu u levoj ruci. Njegova desna ruka je držala oštricu noža, koji je stavio sa oštricom u desnom džepu trenerke. Nije primetio krv na nožu, ali je osetio da je oštrica bila vlažna, moguće zbog telesne masnoće. On je trčao malo iza Svedoka BU. On je video da su ljudi trčali za njima i bacali kamenje. Kad je prišao mostu i osetio da je izvan opasnosti, usporio je, stavio je nož u futrolu i stavio ga nazad u džep. Oni su trčali preko mosta prema dva P policajca stacionirana na južnoj strani.

¹⁰ Izveštaj o krivičnim optužbama, od 30. decembra 2008., od Ekrema Ahmetija, Tužiočev registrator str. 256 (engleski).

¹¹ Zapisnik sa Glavnog suđenja, 14. januar 2010., str. 22 (engleski).

Svedok BU je svedočio da je trčao jedan ili dva metra ispred Optuženog. Iz tog razloga, on nije mogao precizno da vidi pokrete Optuženog u vezi sa nožem i futrolom. On je pogledao nazad dva ili tri puta dok je bežao, i video članove grupe kako trče za njim i bacaju kamenje. On nije video nikakve učenike kako tu stoje ili kako prolaze, i niko nije blokirao njegov put dok je bežao prema mostu. Kad je išao preko mosta oni su se predali policajcima KP koji su bili stacionirani na južnoj strani mosta.

Policijski izveštaj ukazuje na to da su Optuženi i BU trčali iz Ulice Kralja Petra prema severnoj strani dok ih je gonilo 5-10 maloljetnika, prešli su preko mosta i predali se KP policajcima na južnoj strani u oko 15:36 hrs.¹² Optuženi je pretresen od policajaca KP i oduzet mu je nož.¹³

Ovo je takođe potvrđeno svedočenjem **policajca KP Selima Binaku**. Policajac Binaku je bio na glavnom mostu u vreme kad su Optuženi i BU stigli nazad na most, trčeći prema Južnoj Mitrovici, nakon tučnjave. On je posvedočio da je hodao prema KP vozilima parkiranim na južnoj strani mosta kako bi našao svoje rukavice, između 15:30 i 15:45 kad je primetio dva mladića kako trče preko mosta i zaustavljaju se pored policije koja je bila stacionirana tu. Nakon što je našao rukavice, on je video ta dva mladića kako razgovaraju sa policijom, na distanci otprilike 5-10 metara od mesta gde je on stajao. Kasnije, on je dobio instrukcije da dovede te ljude do policijske stanice u Južnoj Mitrovici.

U to vreme, policajac Binaku je primetio da su obojica muškaraca imala modrice na licu, da su obojica imala otekle ruke, i da je BU krvario iz leve nosnice. On je video da su obojica bili psihički rastrojani i da su se tresli. U prostoriji za intervjuisanje je izgubio svest i morali su da ga osveštavaju vodom. Javni tužilac je stigao u stanicu u 18:45 i naredio da obojica budu odvedeni u Dom Zdravlja u Mitrovici.¹⁴ Kao rezultat toga napada, Optuženi je zadobio kontuziju/iščašenje desne ruke, kontuziju na grudima i u području stomaka.¹⁵ BU je zadobio potres mozga, povredu donjeg dela kičme i mučninu.¹⁶

3. Svedočenje oštećene stranke

U vreme incidenta, oštećena je stranka NB imao 15 godina. Imao je 17 godina kad je svedočio pred Sudom. Svedočio je da je 30. decembra 2008. oko 15:30 išao iz škole sa prijateljem BM. Oni su išli svojim uobičajenim putem, ulicom Kralja Petra. Kad su se približili mesari Smigić, prošli su pored 5-6 mladića u

¹² Policijski izveštaj Mirka Jovanovića, od 30. decembra 2008., Tužiočev registrator str. 246 (engleski); Policijski izveštaj Darka Damljanovića, od 30. decembra 2008., Tužiočev registrator str. 248 (engleski); Krivična prijava od 30. decembra 2008., od Ekrema Ahmetija, Tužiočev registrator str. 256 (engleski); Istražiteljev izveštaj od Ekrema Ahmetija, od 16. januara 2009., Tužiočev registrator. 232 (engleski).

¹³ Policijski izveštaj Darka Damljanovića, od 30. decembra 2008., Tužiočev registrator. 248 (engleski); Policijski izveštaj Shemsija Istrefi, od 30. decembra 2008 u 16:15 časova, Tužiočev registrator str. 250.

¹⁴ Potvrđeni istražiteljev izveštaj od 31. decembra 2008, Tužiočev registrator str. 238 (engleski).

¹⁵ Medicinski izveštaj od 30. decembra 2008., Tužiočev registrator str. 212 (engleski).

¹⁶ Medicinski izveštaj od 30. decembra 2008., Tužiočev registrator str. 210 (engleski).

dobi od 19-20 godina koji su razgovarali. Otprilike 2-3 metra nakon toga, NB je čuo "buku" iza sebe i shvatio da je izbila tučnjava iza njih. BM se okrenuo prvo da vidi šta se događalo, i onda kako se NB takođe okrenuo, osetio je bol pošto je bio uboden u donji deo leđa od muškarca sa šarenim šeširom. Nije dobro video lice koje ga je ubolo i nije video nož. On je odmah pao, i dok je padao video je lice koje ga je ubolo kako beži prema Glavnom mostu. On se ne može setiti ničega više.

Kad je oštećena stranka svedočila da nije bio svedok nikakve tučnjave ili napada koji se dogodio – on je samo čuo buku i onda je bio uboden pre nego što se mogao okrenuti potpuno i pogledati – on nije mogao ponuditi veliku pomoć Sudu u određivanju činjeničnog stanja.

Nadalje, neslaganje između njegovog svedočenja pred sudom i njegovog ranijeg svedočenja Kosovskoj policiji 5. januara 2008. i javnom tužiocu 3. avgusta 2009. dovodi njegovo svedočenje u pitanje. U svom završnom govoru, tužiteljica naglašava da je oštećena stranka bila dosljedna u svojoj verziji izjave policiji, tužiocu i Sudu. Međutim, Sud se ne slaže. U obe svoje ranije izjave, oštećena stranka je izjavila da je svedočila tučnjavi i da je jedno lice pobeglo od grupe i da ga je trčeci ubolo. Dana 3 august 2009., on je specifično naglasio da se okrenuo da pogleda tučnjavu, da je video jednog čoveka kako pokušava da pobegne iz grupe, i da je video tog čoveka kako trči prema njemu.¹⁷ Kad je suočen sa tim kontradikcijama u Sudu, oštećena stranka je izjavila da je bio preplašen kad je bio intervjuisan od policije i da nije video tučnjavu, samo da je čuo buku i da je pretpostavio da je tu bila tuča.

Sud prihvata da postoje neka neslaganja između svedočenja i prethodnih svedočenja, ili neki netačni podaci u ranijim izjavama, koji se mogu pripisati mladosti oštećene stranke i zastrašujućem uskustvu zadobijanja obodne povrede. Međutim, ako je to objašnjenje prihvaćeno u potpunosti, Sudu preostaje samo jedno svedočenje oštećene stranke, koje kako se navodi gore, nudi malo detalja kako bi se razjasnile ili utvrdile činjenice koje vode do ubadanja.

Međutim, Sud ne prihvata da oštećena stranka nije svedočila tučnjavi. To nije realistično da bi jedan dečak u pubertetskim godinama kakva je bila oštećena stranka čuo tučnjavu koja je trajala otprilike 3-4 minute, i da se ne bi okrenuo okolo da vidi šta se događalo. Nadalje, uzimajući u obzir nalaze Suda da se samo jedan ubod dogodio u toku ovog incidenta (što je objašnjeno u detalje niže), logičnije je i sklonije ljudskoj prirodi da je oštećena stranka ne samo pogledala šta se događa, nego se i približila tučnjavi zbog čega je na kraju zadobila povredu od Optuženog kad je izvukao nož.

4. Svedočenje svedoka BM

Postoji nekoliko ozbiljnih neslaganja između izjava svedoka BM pred Sudom dana 13. januara 2010. i onih koje je ranije dano Kosovskoj Policiji i Tužiocu.

¹⁷ Zapisnik o ispitivanju oštećene stranke, 3. avgusta 2009., str. 3 (engleski).

Svedok BM je svedočio da dok je išao kući sa oštećenom strankom ulicom Kralja Petra 30. decembra 2008., oni su prošli pored grupe od oko pet mladića pored puta koji su bili preko 20 godina stari i srednje građe. Oni su takođe prošli pored dva mladića. Kad su prolazili pored mesnice Smigić, čuli su "neku buku" iza sebe i okrenuli se da pogledaju. On je video "neku gužvu" i video je dva mladića kako beže od grupe prema njima. On je čuo kako je neko iz grupe povikao "Oni su Albanci!" i "Pazite, imaju nož!" On nije video nikoga iz grupe kako tera ovu dvojicu dok su bežali. On je video jednog i ubo oštećenu stranku u leđa. Oštećena stranka je pala i svedok je zaustavio prvi auto koji ih je odveo do bolnice.

U svojoj izjavi policiji 16. maja 2009., BM je izjavio da, kad su on i oštećena stranka NB čuli neku buku nakon prolaska pored mesare Smigić, okrenuli su se okolo da vide šta se događalo. On je video tuču između otprilike pet ljudi koja je trajala otprilike 5 minuta. Odjednom dva mladića su se odvojila iz grupe i počela da beže. Drugi mladići su vikali "Čuvajte se, oni su Albanci!" i oni su ih jurili. BM je video da je jedan od mladića koji su bežali imao nož u ruci, i on i oštećena stranka su pokušali da pobegnu iza auta, ali je oštećena stranka zadobila ubod u leđa.

Izjava svedoka BM javnom tužiocu 3. avgusta 2009. je potpuno u skladu sa izjavom koju je dao policiji, ali dodaje sledeće važne podatke u vezi sa tučnjavom i ubodom:

- Dok je prolazio pored mesnice Smigić, on je čuo buku i čuo je da su dva mladića bila zaustavljena od nekih starijih momaka oko pet metara dalje.
- Video je da su tu bila dva Albanca i oko tri Srbina.
- U prvo vreme su Srbi i Albanci govorili jedni sa drugima, a onda je video kad je jedan Srbin udario šakom jednog od Albanaca. To se dogodilo otprilike 5-7 metara dalje od BM.
- Čuo je vikanje "To su Albanci, to su Albanci."
- Video je kako se odvija tučnjava koja je trajala oko dve minute.
- Dva Albanca su pobešla od tučnjave, i onda je onaj koji je prvi bio udaren šakom izvukao nož.
- Video je nož u ruci tog Albanca.
- Mi smo čuli kako netko viče "Pazite, on ima nož!"
- On i oštećena stranka su pokušali da pobegnu, ali se nisu mogli ugurati između auta. Onda je Albanac sa nožem ubo oštećenu stranku.
- On nije video Albanca sa nožem kako je ubo ikoga iz grupe koja je bila uključena u tuču.

Svedok BM je bio pitan u detalje o suprotnostima između njegove izjave i njegovog svedočenja. Njegovo općenito objašnjenje za neslaganja je bilo da je on bazirao svoje ranije izjave na onome što je „pretpostavljao“ i „verovao“, a ne na onome što je lično video. Kad je ponovo bio pitan pred sudom da li je video tuču, BM je odgovorio "Ništa specifično, ali pretpostavljam da se je to događalo."¹⁸ Kad je bio pitan ponovo da li je video da je jedan od Srba udario šakom jednog od Albanaca, on je odgovorio, "Ne,

¹⁸ Zapisnik sa pretresa glavnog suđenja, 13. januara 2010. str. 18 (engleski).

ja sam video komunikaciju, ali ništa specifično.”¹⁹ Međutim, oni su potvrdili da je on video optuženog kako poteže nož i ubada oštećenu stranku.

Sud smatra da svedokovo objašnjenje za nedosljednosti u njegovim izjavama nije zadovoljavajuće. Ako je u toku svoje izjave policiji i javnom tužiocu on samo *pretpostavljao* da se tučnjava dogodila i nije se sećao šta je ustvari video, niti je logično niti verovatno da je on obezbedio priču sa preciznim detaljima – na primer da je tučnjava počela udarcem šakom jednom od Albanaca i trajala nekoliko minuta pre nego su se Abanci istrgli. Naročito veliku štetu verodostojnosti svedočenja svedoka *BM* nanosi pitanje da li je on ili ne video prvi udarac šakom Optuženog koji je počeo tučnjavu. Njegovo ranije svedočenje javnom tužiocu je precizno – on je video udarac šakom. Tužilac je onda postavio dodatna pitanja koja potvrđuju da je on video istog Albanca koji je izvukao nož.²⁰ Ne postoji zabuna niti nedostatak jasnoće u njegovim odgovorima. Takođe ne postoji razumna alternativna interpretacija odgovora svedoka. Ipak kad je bio pred sudom, *BM* je pokušao da drugačijim rečima ispriča svoju raniju izjavu, tvrdeći da on nikad nije video nikoga od Albanaca koji su bili udareni šakom a da je „udarac šakom” na koji je on mislio u izjavi onaj kad je oštećena stranka bila ubodena nožem.²¹ Ovo novo objašnjenje udarca šakom je zbnjujuće i nije verodostojno.

Sud veruje da je *BM* svedočio tučnjavi u potpunosti i dao je tačnu verziju Kosovskoj Policiji i Javnom tužiocu, ali kasnije je pokušao da umanja značaj onoga što je video u toku svog svedočenja. Nadalje, svedok *BM* ranija izjava je potpuno potvrdila svedočenja Optuženog i svedoka *BU*, sa jednim izuzetkom trenutka kad se je stvrano dogodilo to ubadanje oštećene stranke. (Ovo je pitanje raspravljeno u detalje niže.) Zbog tih razloga Sud nalazi da svedočenje svedoka *BM* u toku Glavnog suđenja nije verodostojno.

5. Posebno o incidentu ubadanja

Sud je čuo dve različite verzije incidenta sa ubodom – jednu od Optuženog i svedoka *BU* a drugu od oštećene stranke i svedoka *BM*. U prvoj verziji, Optuženi je izvukao nož u toku tučnjave kako bi pobegao od grupe. U tom trenutku, on je zamahivao nožem napred i nazad i osetio je da je ubo nekoga. To je bila akcija koja je prouzrokovala da prestane napad i da se grupa napadača povuče nazad, time dajući priliku Optuženom i *BU* da pobegnu. U drugoj verziji događaja, Optuženi je povukao nož da se oslobodi iz grupe. Onda, dok je on bežao i dok je bežao u sigurnost, izvukao je nož po drugi put i dok je prolazio pored dva posmatrača na svom putu prema mostu, ubo je oštećenog *NB*.

Sud smatra da je tokom sukoba 30. decembra 2008, postojao samo jedan incident ubadanja koji je počinio Optuženi.

Prvo, iz razloga već razmotrenih, svedočenja Optuženog i svedoka *BU* su verodostojna dok svedočenja oštećene stranke i svedoka *BM* nisu verodostojna. Optuženi

¹⁹ Zapisnik sa pretresa glavnog suđenja, 13. januara 2010., str. 18 (engleski).

²⁰ Zapisnik sa glavnog ispitivanja svedoka, 3 avgusta 2009., str. 4 (engleski).

²¹ Zapisnik sa pretresa glavnog suđenja, 13. januara 2010., str. 20 (engleski).

priznaje da je povredio jednu osobu nožem kad je mahao okolo kako bi zaustavio napad i pobjegao. On svjedoči da on nije izvukao nož po drugi put dok nije došao do glavnog mosta.

Drugo, verzija koju su iznijeli oštećena stranka i svjedok *BM*, ne samo da sadrži kontradiktornosti, nego u isto vreme je veoma nerealistična. Nije upitno da su Optuženi i njegov drug, svjedok *BU*, bili napadnuti od grupe srpskih mladića (brojčano otprilike 10 lica) u Severnoj Mitrovici tog dana. Napad se dogodio jasno zbog toga što su Albanci. Nisu razumeli kad su ih oslovili na srpskom jeziku, oni su bili specifično pitani odakle su, oni nisu mogli odgovoriti na srpskom jeziku. Onda tokom napada, neko je povikao, "Oni su Albanci!" U takvoj situaciji apsolutno je nerealistično i nelogično da su se dva Albanca mogla spasiti od napada koji je trajao nekoliko minuta pri čemu je jedan od njih zamahivao nožem, i dok su trčali prema mostu u Južnu Mitrovicu dok su ih gonili članovi neke grupe koja ih je napala, optuženi gubio vreme i izvukao nož da bi ubo nekog nedužnog prolaznika koji je stajao izvan grupe.

Dakle, kao što je rečeno u dispozitivu gore, Sud smatra da, kako bi izbegao ozbiljnije povrede i kako bi se oslobodio napada, Optuženi je izvukao nož iz unutrašnjeg džepa i futrole, pravio zamahe njime dok je još bio u klopki u grupi. Bilo je to u to vreme kad je on naneo laganu povredu na levoj butini *NB*, koji je stajao u grupi napadača.

Sud spominje oštećenu stranku kao nekoga ko je „stajao u grupi napadača“, čime ne želi da je oštećena stranka bila jedan od napadača lično. Da li je oštećena stranka bila među napadačima se ne može utvrditi izvan svake sumnje, niti se može isključiti. Njegova precizna uloga nije mogla da bude utvrđena. Sud smatra samo da u trenutku kad je Oštećena stranka zadobila ubod, on je stajao *u neposrednoj blizini mesta incidenta, u dometu ruke* Optuženog – dovoljno blizu da bude povređen kada je optuženi pokušao da se oslobodi od grupe – i zato bi moglo biti rečeno da je bio među svima u grupi lica na mestu napada.

E. Pravna Kvalifikacija

1. Primenjeni zakon

Akt u pitanju je krivično delo koje je počinjeno 30. decembra 2008. U to vreme, PKZK, koji je počeo delovati 6. aprila 2004., bio je zakon koji se primenjuje. Shodno članu 2 st. (1) Privremenog Krivičnog Zakona Kosova, zakon na snazi u vreme počinjenja dela će biti primenjen prema počinitelju.

Nije bilo promene u zakonu pre ove presude koja bi išla u prilog optuženom, shodno članu 2 st. (2) PKZK.

Iako po Optužnici, optuženi je bio optužen prema Krivičnom Zakonu Kosova koji je počeo bivati na snazi 6. januara 2009., relevantni članovi su identični po oba Zakona. Radi toga, Sud se pozvao na PKZK kao primenjiv u vreme počinjenja dela.

U presudi i tokom suđenja, Sud se pozvao na propise Privremenog Zakona o Krivičnom Postupku Kosova, radi specijalnih uslova u Severnoj Mitrovici. Propisi koji se koriste iz PZKPK su potpuno identični propisima Zakona o Krivičnom postupku Kosova.

2. Potrebna Odbrana

Jasno je i nediskutabilno da je optuženi izazvao laganu telesnu povredu oštećenoj stranki ubodom noža. Međutim, Sud smatra da je ovaj čin bio direktan i proporcionalan odgovor na nezakonit, stvaran napad u toku na njega i njegovog druga od kojeg je pokušavao da pobjegne.

Po članu 8 PKZK, delo počinjeno u nužnoj odbrani nije krivično delo. Delo je počinjeno u nužnoj odbrani "kad lice počini delo da odvrati nezakonit, stvarni i neizbežan napad sa sebe, ili neke druge osobe a priroda dela je proporcionalna stepenu opasnosti koju izaziva napad." Dakle, u ovom slučaju, postoje dva pitanja koja treba razmotriti; prvo, da li je optuženi delovao *da odvrati nezakonit napad, stvarni i neizbežan sa sebe* i svog druga i BU, a drugo da li je njegov odgovor na napad bio *proporcionalan* napadu.

Činjenice koje okružuju počinjenje napada od grupe nepoznatih srpskih muškaraca na Optuženog i BU nisu diskutabilne. To je bio nezakonit napad, izazvan na bazi njihove albanske nacionalnosti, i činjenice da su ušli u Severnu Mitrovicu. Iz svedočenja i medicinskih izveštaja, jasno je da je ovaj napad bio realan i značajan. Ova dvojica su bila brojčano slabija i zadobila su neprestane udarce i šutanja nogama, koji su za rezultat imali vidljive povrede koje je video policajac Binaku. BU je izgubio svest u policijskoj stanici u Južnoj Mitrovici, a medicinski pregled je potvrdio da je zadobio potres mozga kao rezultat jakih udaraca u glavu. Napad je trajao nekoliko minuta dok su optuženi i BU bili nemoćni da pobjegnu. U trenutku dok je, čučajući držao ruke gore da zaštiti glavu, optuženi je izvukao nož kako bi se ubranio.

Pošto je optuženi upotrebio nož protiv pesnica i udaraca nogom, Sud je morao da ispita da li je delovao proporcionalno stepenu opasnosti koji je pretpostavljao napad.

Sud smatra da uzimajući u obzir karakter napada sa kojim se optuženi suočio kao i prirodu u kojoj je optuženi upotrebio nož, optuženi je delovao u skladu sa stepenom opasnosti sa kojom je bio suočen. Optuženi i BU su bili napadnuti ne od jedne, dve ili tri osobe, nego od grupe od oko 10 mladih muškaraca. Napad se sastojao od udaraca šakom, šutanja nogama, koji su bili tako snažni da su prouzrokovali takve povrede kao što je potres mozga. Napad je trajao nekoliko minuta iz velike blizine. Suočeni sa takvom situacijom, jedini put za optuženog da zaustavi napad u toku je bio da pokaže nož. Delujući na taj način, on je svedočio da je njegov cilj bio da nanese što je moguće manju povredu – tek toliku kako bi mogao pobeći od napada. Kao posledica toga, NB, čija precizna uloga u situaciji nije mogla biti utvrđena, zadobio je laganu posekotinu. Optuženi nije pokušao da izazove dalje povrede niti da upotrebi nož za osvetu, nego je odmah pobjegao od napadača.

Prema zakonu, delo učinjeno u nužnoj odbrani nije krivično delo. Radi toga, optuženi mora da bude optužen.

F. Konfiskovani Predmeti

Kao rezultat ovog oslobađnja, predmeti koji su konfiskovani od optuženog Lendrita Rizvanollija i od svedoka [BU] će im biti vraćeni shodno članu 17 st. (3) PZKPK.

G. Troškovi

Optuženi je oslobođen, radi toga nije obavezan da plati troškove krivičnog postupka shodno članu 103 st. (1) PZKPK. Troškovi krivičnog postupka po članu 99 st. (2) post. (1) do (5) PZKPK, potrebni troškovi okrivljenog i podmirenje potrebnih troškova advokata odbrane, kao i troškovi usmenog i pismenog prevođenja će biti plaćeni iz budžetskih rezervi.

H. Imovinski zahtev

U toku glavnog suđenja 13 januara 2010, oštećena stranka [NB] je uložio imovinski zahtev Okružnom sudu, shodno članu 109 PZKPK. Pošto je optuženi oslobođen, imovinski zahtev oštećene stranke mora da se uputi na građanski postupak, shodno članu 112 st. (3) PZKPK.

Opštinski sud u Mitrovici P. br. 61/2009

Napisano na engleskom, službenom jeziku.

Zapisničar:

Predsedavajući sudija:

Tara Khan

Hajnalka Veronika Karpati

Pravni lek:

Ovlaštena lica mogu podneti žalbu u pismenom obliku protiv ove presude preko Opštinskog suda u Mitrovici, tročlanom sudskom veću Okružnog suda u Mitrovici, u roku od osam dana od dana kada kopija ove presude bude uručena, shodno članu 473 st. (3) PZKPK.